
The Antiphysical Review

Founded and Edited by M. Apostol

198 (2016)

ISSN 1453-4436

QMag

M. Apostol

Department of Theoretical Physics, Institute of Atomic Physics,

Magurele-Bucharest MG-6, POBox MG-35, Romania

email: apoma@theory.nipne.ro

1. IFA: sint 60 de ani de la infiintare. Este IFA un brand de tara?

IFA nu este cunoscuta peste hotare, decit, poate, in cercuri foarte restrinse. Dar este Princeton-ul cunoscut, Gottingen-ul, Cambridge-ul? Dintre numeroasele centre de cercetare stiintifica in domeniul Fizicii, cum este IFA. Noi, romanii, sintem prea mult preocupati de "recunoasterea internationala", boala de provinciali. Vrem sa fim regina balului, sa ne stie tot cartierul, de parca am vrea sa ne maritam, si sa ne maritam bine. Dar lumea nu e bal. Fizica nu e bal.

IFA este, inasa, cert "un brand de tara" in Romania. Tot omul, cit de indepartat ar fi de astfel de preocupari, a auzit de IFA si o vorbeste de bine. Taximetristi, medici, profesori, ingineri, omul de la ghiseu, oameni de rind imi vorbesc de IFA. Acest mit national s-a nascut din doua elemente. Primul a fost credinta sincera a concetatenilor nostri ca stiinta ne poate imbunatati viata, ne poate ajuta; infiintarea IFA in anii 50 a adus o raza de speranta in rindul natiunii noastre; de aceea IFA a ajuns aproape un mit constitutiv al romanilor.

Al doilea element consta din realizările stiintifice notabile ale oamenilor care au lucrat in IFA in decursul timpului. In IFA s-au facut primele experiente din Romania in domeniul Fizicii Atomice si Nucleare; in IFA s-a realizat unul din primele calculatoare electronice din lume; in IFA s-a construit unul din primele lasere din lume; in IFA am reusit sa contribuim la infiintarea centralei nucleare de la CernaVoda, care ne ofera o buna fractiune din energia noastra electrica cea de toate zilele. Aceste realizari ne-au imbogatit cunostintele, ne-au facut mai cunoscatori, poate mai intelepti, mai demni, mai curajosi, ne-au dat o speranta pentru o viata mai buna; si ne-au adus si un pic de confort material. De aceea IFA este cunoscuta si apreciata in Romania.

Calitatea vietii nu este data numai de energie si sapun, de confortul material, de sticla, beton si otel; este data in primul rind de viziunea noastra stiintifica despre lume, de coerenta visurilor noastre, de subtirimea spiritualitatii noastre. Paradoxal as spune, Fizica buna ne face in primul rind mai morali.

2. Pretuieste societatea romaneasca cercetatorii?

Societatea romaneasca e formata, ca toate societatile umane, din populatie si oameni politici. Populatia isi vede de treaba, incerca sa traiasca si sa supravietuiasca, politicienii se amesteca in treburile populatiei, fie cu intentii bune si rezultate proaste, fie de-a dreaptul cu intentii rele. Cercetatorii stiintifici, ca tot omul, fac si lucruri bune si lucruri proaste. Populatia ii apreciaza pentru lucrurile bune, si-i iarta cel mai adesea pentru lucrurile proaste, in masura in care le cunoaste. N-as zice ca avem a ne plinge de felul in care populatia Romaniei ne trateaza pe noi, cercetatorii stiintifici. Ba din contra, le sintem recunoscatori acestor oameni. La urma urmei, noi, cercetatorii stiintifici, traim din munca lor.

Dar cu politicienii este altceva. Aceste personaje false, perverse si pervertite nu dau doi bani pe stiinta, pe cultura, pe civilizatie; pe bunul simt, pe cinste, pe onoare, pe demnitate. Cind aud de cultura, aceste fiinte “trag cu pistolul”. Hotarasc masuri arbitrare, dupa capriciul lor de moment, ca niste babe hormonale, prin care: distrug invatamintul de stiinta din Romania, incurajeaza si cultiva impostorii in stiinta, cultiva incompetenta si iresponsabilitatea, promoveaza bani iliciti si ilegitalimi in cercetarea stiintifica. Ratiunea de a fi a cercetarii stintifice a fost dintotdeauna si a ramas cautarea dezinteresata a adevarului stiintific. Istoria ne invata ca peste tot, oriunde si oricind cercetarea stiintifica a reusit, ea a reusit cu mijloace oneste, proprii felului ei de a fi. Numai politicienii romani vor sa schimbe natura acestei profesii, cerindu-i sa faca imagine, sa faca senzational, cerindu-i laudarosenie, falsitate, ipocrizie; minciuna si inselatorie. Momentul este istoric prin virulenta si amploarea acestor actiuni adverse pe care politicienii Romaniei le-au promovat si le promoveaza cu obstinatie impotriva stiintei in Romania. Politicianul roman este acea fiinta care turbeaza cind aude de stiinta. Cind Pitagora a descoperit teorema, a sacrificat, dupa obiceiul timpului, o suta de boi drept multumire zeilor; de atunci, ori de cite ori aud de vreo noua teorema, boii rag. Cum sa conduca destinele stiintei in Romania, ce fel de viziune stiintifica, culturala si civilizatoare ne pot propune astfel de oameni, care au fost cel putin niste mediocritati in scoala?.

Ii rog ca pe linga decalaratia de avere sa-si faca publica si foaia lor matricola din toti anii scolari. Vetii vedea atunci cu cine avem de-a face. Si poate nu-i mai votati.

3. Cum este politica de stat pentru cercetare din Romania fata de cea practicata in alte tari?

Se pot face comparatii multiple, fiecare tara are particularitatile ei, istorice, de mentalitate, traditie, etc. Ar fi mult de discutat, si de invatat. Pe scurt, as putea spune ca, in general, in alte tari, vreau sa zic in tarile pe care le consideram dezvoltate, acolo unde exista preocupari de cercetare stiintifica, se finanteaza cercetarea fundamentala intr-un mod rezonabil, pe baza unui plan; nu i se cere sa fie “recunoscuta” in lume, ca la noi, i se cere, se asteapta de la ea, sa produca rezultate stiintifice, validate de propriile lor personalitati; care sint recunoscute (cum se face asta, recunoastera adevaratelor personalitati, e “secretul” lor; in general, un profesionist recunoaste un alt profesionist; daca ministrii si politicienii nostri nu au nici o profesie, cum sa recunoasca ei profesionisti?) . Se finanteaza la fel cercetarea aplicativa si dezvoltarea tehnologica, in multe locuri cu destula larghete; sint asumate riscuri si pierderi; se urmareste, in fiecare moment istoric, un singur produs, citeva, viabile pe piata. Proiectele de cercetare stiintifica nu aduc bani suplimentari in salarii, ca la noi, fondurile lor asigura echipamente, participari la conferinte, burse doctorale. Peste tot se face multa propaganda, desantata, lumea e lume peste tot; dar asta e una, si seriozitatea in guvernarea cercetarii stiintifice e alta.

In general, nu e cazul sa copiem, sa imitam; studiem ca sa invatam ceea ce exista deja latent in noi. Vom avea succes numai atunci cind ne vom descoperi pe noi insine.

4. Care sint nemulțumirile cercetatorilor romani?

In masura in care constientizeaza ce li se intimpla, cercetatorii romani acuza politizarea cercetarii stiintifice. Cum un fost repetent de patru clase ajunge sef in cercetare, si ajung astfel de oameni din plin in Romania, cum incepe sa faca presiuni sa ajunga si profesor la universitate si doctor si academician, si presedintele clubului, si directorul cantinei; acestor oameni le ia Dumnezeu mintile de indata ce se vad sefi, daca le-or fi avut vreodata (in limba lor as zice “daca le-or fi fiind avind vreodata”). Ipochimenul isi face presiunile prin manipularea salariilor si a conditiilor de lucru, prin legiferarea personala a criteriilor de evaluare a cercetarii stiintifice, dupa cum ii suna lui. In acest fel realitatea este complet deformata si, in special, asta urmareste de fapt in primul rind personajul, valorile sint neantizate. “Moarte premiantilor!” striga politicienii si

administratorii nostri de cercetare stiintifica in Romania. “Jos toti!”. La ce sa ne asteptam de la niste repetenti. Acesti sefi sint stapini absoluti. Nu stiu daca stiti ca institutele de cercetare din Romania, finantate din bani guvernamentali, sint organizate dupa principiul institutiilor private: seful este patron absolut. Nu da socoteala decit administratiei guvernamentale, care, fiind vorba de banii statului, cade repede la coniventa cu personajul. Nu este asta o democratie tribala? La ce fel de libertati si drepturi mai putem spera? Nu este asta o societate extrem de inapoiata?

Cercetatorii stiintifici din Romania mai acuza, cred, lipsa de adecvare la realitate a politicianilor si administratorilor de cercetare. Cercetarea stiintifica in Romania este condusa prin sloganuri, ceea ce dovedeste absentia gindirii.

De exemplu, sloganul in invatamint este ca avem “copii olimpici”; daca pomul infloreste, asta ne este livrat ca un mare succes al nostru, al politicii romanesti. “Au inflorit salcimii! Gratie conducatorului iubit!”. E ridicol, e Coree in toata legea. Dar face el, pomul inflorit, si roade? Ca descintecul e bun, dar sa vedem leacul. In epoca noastra de “globalizare globala si totala”, pomii nostri dau roade la New York, la Paris si la Londra, in vreme ce la noi in muguresc “fratii” nostri din fundul Orientului si Asiei.

Un alt exemplu. “Cercetarea stiintifica in Romania a invins definitiv la orase si sate (precum electrificarea), asa cum se vede din numarul mare de publicatii stiintifice; ne mindrim, este victoria deplina si definitiva a numarului”. Dar stiti ca exista astazi in lume mult mai multi autori stiintifici decit cititori de stiinta? Ceea ce face ca revistele de stiinta sa puna taxe pe publicat. Vrei sa publici, sa fii om de stiinta ? Platesti! Ce fel de succes stiintific e ala pe care ti-l cumperi cu bani? E succesul pe care il cultiva Romania. Si altii fac asa, in Vestul atit de indragit de romani, dar asta nu inseamna ca fac bine si ca trebuie sa-i urmam. Nu orice aratare este exemplu. Mai ales ca astfel de lucruri se intimpla astazi cu frenezie in India, in Pakistan, in China, in marile Oceaniei si-n “groapa Marianei”. Pai de la Cutzarida sa luam noi exemple in cercetarea stiintifica?

Un alt exemplu. “Autorii de stiinta romani sint citati in sute si mii de publicatii stiintifice, ceea ce este un alt mare succes istoric”. Dar scopul publicatiilor stiintifice de astazi este sa citezi ca sa fii citat (e crestinismul nostru stiintific, “Iarta si vei fi iertat”!, “Minte-ma si te voi minti”, “Inseala-ma si te voi insela!”). Imensa mare majoritate a autorilor stiintifici de astazi nu publica pentru a aduce la cunostinta colegilor lor de breasla rezultate stiintifice noi si interesante, pentru a-si confrunta ideile cu cele ale colegilor; nu, ei publica citari ale colegilor, colegi care ii citeaza la rindul lor. Am vazut publicatii cu doua pagini de text si zece pagini de citari, de referinte. Publicatiile stiintifice de astazi, in toata lumea, au ajuns un ritual, se publica asa cum se dau acatiste si se cumpara indulgente. Prodo et salvavi animam meam.

Un alt exemplu. “Sa inovam, sa inventam, sa aplicam sa facem tehnologii, sa luam aurul la Geneva cu cercetarea noastra stiintifica”. O alta aberatie. O privire scurta si limpede la istorie ne arata ca cercetarea stiintifica nu aduce bani, din contra cercetarea stiintifica consuma bani, Cercetarea stiintifica aduce edificare spirituala, este un lucru de intelectual, ea ne face mai intelegatori, mai rezonabili, mai aplicati, mai blinzi, mai compasionabili, mai iubitori de oameni, mai emotionali, mai umani (chiar si pe cei mai uritei ii face mai frumosi). Inovarea, inventarea, noile tehnologii, paradoxal, sint facute chiar de inovare, de inventatori, de ingineri. De ce nu-i cultivam pe ei? De ce nu-i incurajam, de ce nu-i cultivam pe inginerii nostri in Romania, de ce nu le cream conditii demne de lucru, de ce ii impingem pe toti sa se fac agenti comerciali pentru produse straine? De ce nu cultivam cooperarea dintre cercetatorii stiintifici si inginerii romani?

Un alt exemplu: “sora noastra diaspora”; un altul: “conferintele, diseminarea si turismul stiintific”; un altul, un altul... Ar fi multe de spus. Stiu, mi se va spune ca nu sint bani, ca nu sintem pregatiti, ca axa Bucuresti-Bruxelles, ca fratele mai mare, ca in epoca asta n-o sa inventam noi roata, ca e greu si ca, la urma urmei, nici nu stim ce si cum sa facem. Ca sint naiv si ca vorbesc vorbe mari

si goale. Pai sigur, fata de micimea lor, vorbele mele sint mari; fata de prea-plinul buzunarelor lor, vorbele mele sint goale; si fata de abilitatea lor de a minti, a insela si a fura, eu sint un dulce copil. Asa e, le dau dreptate.

5. Cum arata viitorul Fizicii romanesti?

“E foarte greu sa faci preziceri, mai ales despre viitor” (Bohr). Sper sa ne limpezim, sa fim mai intelepti, mai responsabili. Sper ca cercetatorii sa aiba parte de natura autentica a profesiei lor, iar nu de surogate. Dar “lucrurile lasate in voia lor se destrama” (Francis Bacon). Daca nu vom face ceva, nu vom trece la treaba, nu ne va pica nimic bun din cer.

Dar, pe de alta parte, as aduce un alt punct, un alt element in discutie. Vedeti, pina acum eu am incercat in aceasta conversatie sa spun ce-ar fi bine si ce e rau in cercetarea stiintifica romaneasca, si am incercat sa spun, odata cu Hagi, “c-ar fi mai bine sa fie bine decit sa fie rau”. Dar lumea se va schimba. Nu in sensul ca binele va prevala, nici ca raul va domina. Lumea s-a tot schimbat, in acelasi sens; va continua sa fie bine si va continua sa fie rau. Un bine se va inlocui cu un rau, un rau se va inlocui cu un bine, si tot asa; un bine va lua locul altui bine, un rau va lua locul unui alt rau. Nu vom schimba radical, nici noi, nici altcineva, aceasta lume. Ea isi va urma mersul ei; vor fi politicieni tot mai corupti, dar nu foarte, foarte, vor fi si oameni tot mai judecati si mai seriosi, dar nu exagerat. “Traim intr-una din cele mai bune lumi posibile” spunea Leibniz, in sensul ca ne putem imagina “rele si mai rele”, care se vor compensa cu “bune si mai bune”. Si ca in final si la urmei urmei, nu stim, in fond, doar traим.

N-as vrea sa se inteleaga ca dau sfaturi, solutii, ca as vrea sa schimb starea cercetarii stiintifice din Romania; nu ca n-as vrea, dar nu pot, si nimeni nu prea poate s-o schimbe radical. As vrea insa sa transmit un singur lucru, ce mi se pare foarte important: desigur, e bine sa stim sa scapam de rau, si sa facem in asa fel incit sa avem parte de bine. Cum sa reusim acest lucru? Ei bine, eu cred ca exista o metoda: sa studiem stiintele. Stiinta ne invata, “precum Vegece, mult prea sfatosul/ roman cu inteleapta-i minte”, cum vietii “sa-i ferim ponosul”.

6. Ce principiu din Fizica va guverneaza?

E mult spus “ma guverneaza”. Fizica a edificat in cursul istoriei ei vreo cinci principii fundamentale, pe baza carora avem o imagine relativ rezonabila a lumii in care traим, dar si a lumilor posibile pe care ni le imaginam. Aceste principii sint ierarhizate, prin abstractizare tot mai inalta. Cel mai inalt principiu al Fizicii, care a creat o disciplina numita si “regina Fizicii” (are si o subdisciplina, numita “giuvaerul coroanei”), este marele Principiu Statistic. Acest principiu suprem ne invata ca lumea noastra consta, in ultima ei esenta, din obiecte matematice, ce guverneaza entitati imateriale, supuse jocului orb al sansei si intimplarii, dupa reguli perfecte, create, foarte probabil, de o ratiune superioara, de o fiinta superioara; care nu poate fi decit Dumnezeu. Acesta este “argumentul meu stiintific”, alaturi de cel ontologic si cel epistemologic, prin care dovedesc existenta lui Dumnezeu. Pe mine Fizica m-a invatat un lucru definitiv: ca exista Dumnezeu, si ca el este stiintific. Si ca stiinta inseamna rezonabilitate, emotie si compasiune.

7. As vrea sa adaug un lucru important, intrebarea: “**E periculoasa stiinta?**”. Da, intr-un anumit fel, stiinta e periculoasa. La urma urmei, ea este si lucrul Diavolului, e si un pic malefica, nu? Am pierdut mult, am devenit mult mai vulnerabili cind progresul stiintific si tehnologic ne-a indepartat de Dumnezeu. Tocmai si mai ales fiindca avem stiinta, trebuie sa cascăm ochii si sa fim prudenti.

Mai intii ar trebui sa stim ca stiintele sint ierarhizate, si in fruntea ierarhiei sta Fizica, intrucit ea este matematizata in cel mai inalt grad si a contribuit cel mai mult la progresul tehnic. Ca urmare, Fizica este un bun exemplu de studiu pentru ce inseamna stiinta.

Mincinosii din Fizica. In cursul ei istoric Fizica a ajuns Moderna; cu aceasta ocazie, ne-a descoperit o lume fascinanta, dar si-a creat si o mare vulnerabilitate. Fascinant e ca putem vorbi coerent si substantial despre o lume pe care n-o vedem, n-o pipaim, n-o simtim: lumea microscopica, si ultra-microscopica. Tot aici rezida si vulnerabilitatea. Cita vreme Fizica era Clasica, puteam experimenta cu obiecte pe care le vedeam, le pipaiam, le miroseam, le auzeam, in fine, erau accesibile simturilor noastre si ne puteau convinge; erau direct convingatoare. Pina si planetele le puteam vedea aproape cu ochiul liber, sau cu instrumente optice simple. Cind am descoperit ca dedesubt se afla particule minuscule, precum electronul, atomul, nucleul, molecula, lucrurile s-au schimbat. Nu mai putem avea informatii directe despre ele cu simturile noastre, ne trebuie instrumente tot mai sofisticate; asa am inventat marile acceleratoare de particule elementare si electronica complicata de detectie si control. Daca vreau sa vad, sa ma conving de rezultatul unui experiment de Fizica Moderna, trebuie sa merg intr-unul din aceste mari laboratoare, unde inginerii de acolo, fizicienii, tehnicienii imi vor arata cum declanseaza procesul, cum il controleaza, cum il detecteaza, cum il interpreteaza si cum il vorbesc, il scriu si-l comunica. Totul cu niste butoane. Apas aici, apas colea, si iata, s-a aprins lumina rosie, calculatorul arata niste cifre si niste diagrame, asta inseamna ca acolo exista particula X; sau Y, sau Z. Eu nu vad decit pe ei, si niste butoane. Cum sa fiu convins de X, Y, sau Z?

Marile experiente de Fizica Moderna de astazi nu sint reproductibile de catre altii (intrucit echipamentul costisitor este unic), nu pot fi convingatoare, trebuie sa-i cred pe acesti preoti pe cuvint. Cad eu la dogma, cu aceasta ocazie? Cad! Sau la erezie! Devin eu anti-stiintific cu aceasta ocazie, sau ultra-negativist, Toma necredincios? Devin. Mai rau, acesti taumaturgi moderni, detinatori ai cheilor, publica imens, tot felul de descoperiri care mai de care mai terifiante, isi fac faima, cariere si se umplu de bani si de premii Nobel. Fara nici o acoperire. Stiinta e facuta ca sa se bucure si altii de ea, ca sa fie si altii convinsi de ceea ce faci tu, ca sa comunizezi cu semenii tai. Stiinta este umana, fundamental umana. Este in ea dumnezeire, dar aceasta ne este data, e a noastra. Printre putinile, foarte putinele daruri pe care Dumnezeu s-a-ndurat sa ni le dea. Fizica Moderna a deschis inasa poarta larg exclusivismului arogant, gaunos si in fond mincinos. Prin ea au intrat mincinosii in stiinta. Au nasul rosu. Pentru ca nimeni nu-i poate controla, acesti maruntzeii publica in nestire tot felul de nerozii; iar media interesata ii aclama. Atentie la mincinosii cu nasul rosu din Fizica Moderna!

Grobienii. Epoca moderna este dominata de calculatoare. Calculatoarele au o calitate: nu pot fi controlate. Daca ar putea fi controlate, ne-am putea lipsi de ele, am face calculele analitic. Libertatea calculatoarelor, pe care n-o putem controla, este eroarea. Orice calculator calculeaza cu o eroare. Erorile se acumuleaza si falsifica rezultatele. Dau infiniti acolo unde lucrurile sint finite, dau instabilitati acolo unde lucrurile sint stabile. Ca sa amelioram aceste comportari nedorite, intervenim cu mina; ajustam programele de calcul, "codurile" numerice arbitrar, "ex burtis". Asta se cheama fraudă, minciuna, inselatorie. Astfele de lucruri sint practicate in mod curent, pe scara larga, de catre asa-zisii oameni de stiinta care se ocupa de calculul numeric. Exista astazi coduri numerice comerciale, care, chipurile, calculeaza toate caracteristicile unei probleme. Le cumperi, cu bani grei, vezi ca nu merg, apelezi la firma, ei iti arata ca merg, tu vii acasa, aplici metoda lor si vezi ca nu merge. Este clar ca esti victima unei escrocherii. Dupa ce mai intii ai studiat fara nici un succes "manualul de utilizare" de vreo citeva mii de pagini, complet inept. Minciuna numerica are astazi proportii uriase. Revistele de stiinta sint astazi invadate de sute de mii de publicatii numerice, ale caror rezultate nimeni nu le poate reproduce, nici macar autorii. Imi veti spune ca e neaparat necesar sa folosim calculatorul electronic atunci cind vrem sa trimitem omul pe Luna, ca sa fim precisi, sa nu cada omul alaturi, in gol; sau in multe alte cazuri ingineresti de proiectare, de constructii. E adevarat. Dar stiti ca in toate aceste cazuri calculam ce calculam cu ajutorul calculatorului electronic si apoi comparam cu realitatea, pe care o cunoastem calitativ,

si corectam calculele corespunzator, apoi continuam? Cu alte cuvinte, calculul numeric este bun numai acolo unde stim rezultatul, calitativ, aproximativ. Dirac spunea ca el nu intelege o ecuatie pina nu vede comportarea calitativa a solutiei. Cu alte cuvinte, pina nu realizeaza in minte solutia calitativ, aproximativ. Calculatorul e bun cind stii; cind nu stii, nu te ajuta nici Dumnezeu. Dar noi, in epoca moderna, nu vrem sa-nvatam de la Dirac, nici de la situatiile reale, practice, confirmate si sustinute de experienta; si nici de la Dumnezeu. Noi vrem sa scoatem porumbelul alb din jobenul calculatorului si sa avem succes la public. Asa cum magicienii triseaza, tot asa si oamenii de stiinta triseaza astazi din plin atunci cind fac si dau publicitatii calculele lor numerice frauduloase. Acesti savanti sint aroganti, sint grosolani, infatuati si plini de ei. Atentie la grobieni din Fizica! Ei sint calculatoristi.

Strigoii. Fizica, atit Experimentala cit si Teoretica, are delicatetele ei, subtilitatile ei. De exemplu, o subtilitate a Fizicii Experimentale este ca ea ne invata ca nu e bine sa bagi degetul in priza electrica din perete. De ce? Cei care l-au bagat, stiu. La fel si Fizica Teoretica. Fizica Teoretica e plina de obiecte matematice foarte puternice, cu multe, necunoscute valente. Aceste obiecte isi fac misiunea particulara acolo unde noi le folosim, dar ele au extinderi mult mai mari, ale caror dimensiuni nici nu le stim, a caror utilitate nici n-o intvedem. Unul din marile miracole ale Fizicii Teoretice, ale Matematicii, pe care fizicienii teoreticieni il folosesc curent, o frumusetate indescritibila a acestei discipline este ca ea, Fizica Teoretica, este mult mai inteleapta, mai puternica, mai bogata decit ne trebuie noua, si decit chiar ne imaginam. Frumusetea si puterea ei sint excesive. Frumusetea acestor lucruri este definitiv captivanta, trebuie sa fii foarte puternic ca sa rezisti seductiei acestor sirene absolute. Este clar ca ele vin din ceruri. Ei bine, ce se intimpla cind esti slab? Ei bine, cind esti slab si-ai vazut noaptea ielele despuiate pe lac, iti pierzi mintile. Umbli nauc toata viata prin sat, capiu, din seminar in seminar, din conferinta in conferinta, din stagiul de lucru in stagiul de lucru, din loc in loc, cu mintile duse, bolborosind vorbe numai de tine intelese; ti se strimba gura, dai in bilibiliiala, Dumnezeu ti-a dat, dar n-ai stiut masura si, lacom, te-ai infipt deodata la tot cascavalul. Frumusetea divina nemeritata isi face lucrarea rea in tine. Gindul e bun doar pentru "om, fiara batrina/ pentru faptura mai firava/ pahar e gindul, cu otrava". Acesti "ginditori", cazuti victime propriilor ginduri de care n-au fost demni, sint fizicienii de astazi care se ocupa de stringuri, de bing-bang-bow, de decoherenta entanglata, de teleportatie, de multiversuri, etc, etc. Ei sint strigoii Fizicii. Media cinica isi bate joc de ei, ca de proasta tirgului. Noi insa trebuie sa-i compatimim, si sa luam aminte. Ei sint Rasturnica satului.

Maimutele din Fizica. Acesti savanti sint o categorie speciala, patologica. Pe ei boala este evidenta. Acolo unde eu spun: "Soarele rasare peste intinsul apelor", orice om sanatos vede Soarele, apele, rasaritul. Desigur, paranoicii se gindesc imediat ca fac propaganda luminii care rasare de la Rasarit, ca "apele" e codul conturilor secrete ascunse in Elvetia si ca "intinsul" inseamna ca avem bani destui ca sa pornim "actiunea" (terorista). Dar eu nu ma refer la paranoici. Eu ma refer la o alta categorie de boala, extrem de extinsa, foarte putin cunoscuta si studiata, care citeste aceasta propozitie pe litere. "S", "oa", "re", vai, e mult, e greu, ne pierdem, o luam de la capat, "s" are o coada si o bucla, ba chiar doua, "r" e poate "r", dar nu e sigur, spunem "r", sau spunem "r"?; nu mai ajung la "ape", "intins", raminem la "r", la "s", suspectam orice "'e", orice "i". Toate sint niste semne, care precis ascund ceva, un secret, o iesire, o intrare, inceputul unei cariere. Ce a vrut sa spuna "maestru" cu acest "a"? Nu cumva bate departe, e clar ca trebuie sa fie important! Acesti savanti isi pierd toata viata in studiul literelor, al silabelor, al semnelor. Sint cercetatori stiintifici onomatopeici. Acolo unde eu folosesc tesla ca sa cioplesc poarta de lemn, ei studiaza taisul care cuplat cu miscarea sacadata, ritmica, face lucrarea trecerii peste prag. Se ocupa de mecanica "mecanica" a ideilor. Confunda mijlocul cu scopul. Va plac bolnavii nostri? Ei sint savantii gloriosi ai Fizicii Moderne. Atentie la maimutele din Fizica: ele imita totul, fara sa inteleaga ceva.

In cercetarea stiintifica din Romania sint cultivati cu generozitate mincinosii, grobieni, strigoii si

maimutele Fizicii Moderne. Numai normali nu sintem. Desigur ca toti acesti bolnavi sint din plin in toata lumea, nu numai la noi. Problema este de ce nu avem un citusi de putin discernamint?